

דברי הכפר

יום עצמאות
שמה !

גיליון מס' 2511 כ"ח ניסן תשע"ח * 13 באפריל 2018

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@kfar-hanassi.org.il

יום הזיכרון

לחללי צה"ל ונפגעי פעולות איבה – כפר הנשיא

18.10.1948 – 9.6.1923	ליאון לייטמן
25.12.1948 – 14.8.1928	יונתן בולטר
13.6.1967 – 17.2.1923	אריה דביר
12.10.1973 – 18.8.1950	יעקב שרף
19.3.1978 – 15.3.1955	ארנון שוורצמן
16.6.1986 – 28.12.1966	ניל בן-עטר
16.5.1990 – 30.12.1970	שי קלמן
8.2.2002 – 14.6.1976	מורן עמית

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבָנוֹתָיו הַנָּאֻמִּים וְהָאֲמִיצִים,
חֲלֵי צָבָא-הַהֲגָנָה לְיִשְׂרָאֵל,
וְכָל לוחָמֵי הַמַּחְתָּרוֹת וְחֲטִיבוֹת הַלוחָמִים בְּמַעֲרָכוֹת הָעֵם,
וְכָל אֲנָשֵׁי קְהִילוֹת הַמּוֹדִיעִין הַבִּטְחוֹן וְהַמְּשָׁטָרָה
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בְּמִלְחָמָה עַל תְּקוּמַת יִשְׂרָאֵל,
וְכָל אֵלֶּה שֶׁנִּרְצְחוּ בְּאֶרֶץ וּמְחוּצָה לָהּ בְּיַד מְרַצְחִים מְאָרְגוּנֵי הַטֹּרֹר.

יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְפָּרֵךְ בְּזִרְעוֹ וְיֵאָבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים
וְחִמְדַּת הַגְּבוּרָה וְקִדְשַׁת הַרְצוֹן וּמִסִּירוֹת הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְפוּ בְּמַעֲרָכָה הַכְּבֵדָה.

יִהְיוּ חֲלָלֵי מַעֲרָכוֹת יִשְׂרָאֵל עֲטוּרֵי הַנֶּצָּחוֹן
חַתוּמִּים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר.

ביום העצמאות השישי למדינת ישראל בשיעור זימרה בכיתה ד' למדנו לשיר את השיר צה"ל, מתוך שירון לכיתות ד' ה'. בשירון היו כמובן גם התווים של השיר. זה היה שיר בקצב של שיר לכת והיינו שרים אותו בכל יום עצמאות באהבה, בגאווה גדולה בלב, ובהרגשת גבורה וניצחון.

היום, למעלה משישים שנה אחרי, התנגן לי פתאום שוב השיר עם המילים: "לחירות ישראל". אין כמו צה"ל שלנו בכל העולם כולו.

שושנה ש.

צה"ל

מילים: יצחק יצחק לחן: מרדכי זעירא

"בא מנגב סער, זעם יעשן. צה"ל ער בשער ער ולא יישן

צה"ל עז פסלע. צור הוא כל חיל
יש לו כח-פלא נשק רב-איל
חלדה לא יעל לעולם פועל
סוד נשקו של צה"ל הוא נצח ישראל.

רוח משתוללת מצפון, ממול כחומה של פלד צה"ל על הגבול...."

תפילה לשלום חיילי צה"ל

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב,
הוא יברך את חיילי צבא ההגנה לישראל,
שוטרי משטרת ישראל ואנשי כחות הבטחון,
העומדים על משמר ארצנו וערי אלהינו,
מגבול הלבנון ועד מדבר מצרים,
ומן הים הגדול עד לבוא הערבה,
ביבשה באויר ובים.

יתן יי את אויבינו הקמים עלינו, נגפים לפניהם!
הקדוש ברוך הוא ישמר ויציל את חיילינו,
שוטרינו וכל מגיפי ארץ קדשנו, מכל צרה וצוקה,
ומכל נגע ומחלה,
וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.

ידבר שונאינו תחתייהם, ויעטרם בקתר ישועה ובעטרת נצחון.
ויקרים בהם הכתוב (דברים כד): "כי יי אלהיכם ההלך עמכם,
להלחם לכם עם איביכם, להושיע אתכם". ונאמר: "אמן".

הג עצמאות שמחה!

מלחמת יום הכיפורים שלי /דודו פלמה

היללה חדרה לתוך שנתי, עולה ויורדת דקה ודוקרת כמחט. בטרופ זינקתי מתוך שנתי ותוך שאני מתאמץ להידחס אל מכנסי העבודה המסריחים, בעודי מדדה על רגל אחת, הפלתי לרצפה בקול רעש גדול את הכסא וכל מה שעליו ומסביבו. "מה קרה", שאלה מעין בעייפות, "עוד פעם אתה קופץ". "מצטער" עניתי, "חייב לרוץ שוב לצאן לראות מה קרה לטלאים". "אבל היום שבת, וחוצ מזה האזעקה הזאת משגעת לי כבר את השכל", התלוננה מעין, הסתובבה לצד שני וחזרה לישון.

יצאתי החוצה אל הלילה הצונן. האור יעלה בעוד כמה שעות ואני התבוננתי אל הרמה החשוכה ודמיינתי לעצמי טנקים סורים גולשים במדרונות הכהים מהרמה הבוערת למטה אל העמק השלו, ואחר גיחכתי לעצמי ועל עצמי, "הזיות של שחר" רטנתי לעבר השיחים, מתוך תיקווה שמישהו נחבא שם ומקשיב.

ליד הצאן המתינו לי כבר השומרים - "הייתה הפסקת חשמל והגנראטור לא התחיל לעבוד והאזעקה פעלה" אמרו. "אני יודע" אמרתי ושאלתי בעצבנות "קראתם כבר לאמנון" - "עוד לא" אמר איציק השומר בהתנצלות "חיכינו שתבוא, אולי תצליח להפעיל אותו בלי אמנון".

"היום יום-כיפור", אמרתי והוספתי קללה, "על כל חטאינו נוסף עכשיו גם הגנראטור".

המילים "על כל חטאינו" עשו לי רע, כי הזכירו לי את הסטריליזטור החדש, המכשיר החדשני והנוצץ לחיטוי מזרקים שרק הגיע לצאן.

אתמול לפני שהתחילה חליבת הערב אמר לי ג'ו ריפקינד, מרכז הצאן, לפני שהלך, לזכור לכבות את הסטריליזטור החדש. המכשיר המתכתי הנוצץ היה בבת עינו מרגע שהגיע לצאן. התחלתי לחלוב בהתלהבות אבל אחרי ארבע קרוסלות וחצי, מצאתי את עצמי עובר בלאות על הכבשים בפעם האחרונה בחליבת יד, אחרי שנחלבו במכונה.

בתקופה ההיא בה ענף הצאן היה עוד קיים, ועדיין היו נערים ונערות מהנעורים מגיעים יום בשבוע לעבוד בצאן. אחד מהם, תמיר ש. שמהר מאוד זכה לכינוי "פשלה תמיר", היה נער גבוה, חסון ואז גם רזה, שהתבלט בחוש הומור מעצבן וחולני שרק הלך והשביח עם הזמן. ביום עבודה שבועי ממוצע שלו היה תמיר שובר לפחות שתי שקתות ומערבב זו בזו שתי קבוצות של כבשים, עד שאי אפשר היה להפריד ביניהן. לאחר שהיה ממלא את רשימת האסונות היומית,

אם היה נשאר לו זמן, (ותמיד היה נשאר לו), הוא היה, בזמן שעוד נותר, מרסס ביצירות רבה כתובות קיר במקומות שונים ומשונים בצאן.

באותו יום, ערב יום- כיפור מר ונמהר, כתב תמיר באותיות שחורות גדולות ובולטות על מיכל התערובת שבבור החליבה את הכתובת: "איתמר בן זונה". לכבוד איתמר ע. נער גדול ממנו ומדויק, שעשה כל מה שצריך באופן המושלם ביותר (כי אבא שלו היה האיש הכי מדויק בקבוץ, ובגלל זה הוא היה אחראי על כיוון ומתיחת שעון הקיר הגדול שבחדר האוכל וגם על הארכיון של המשק). ג'ו, לפני שהלך, ליתר בטחון וגם בגלל שלא סמך במיוחד על הזיכרון שלי, כתב מתחת לכתובת של תמיר באותיות גדולות "דודו שטקר".

כאמור לקראת סוף החליבה, נשאתי את עיני בלאות, מהעטינים הנפוחים שניסיתי לסחוט בידיים תשורות, אל מיכל התערובת הגדול שהתנשא מעלי וראיתי לפני את הכתובת הבאה: "איתמר בן זונה דודו שטקר". לאחר שסיננתי קללה נמרצת מבין שפתי, נשבעתי לעצמי שמחר אני תופס את תמיר ומכסח לו את הצורה על הכינוי "דודו שטקר" שהדביק לי. לאחר שסיימתי את החליבה שטפתי את הבור והקרוסלות, ביקרתי את הטלאים, והלכתי עצבני הביתה.

הסטריליזטור החדש נשרף כמובן על כל תכולתו, עוד באותו הלילה, ותאמינו לי שגם בגלל זה תמיר חטף, (אז עוד היה ילד כזה ארוך ודק ועוד אפשר היה להחטיף לו, לא כמו היום שהוא כבר נראה כמו הענק העבה הזה מהסרט "גלדיאטור").

"למה אתה מחכה?" שאל איציק השומר, הסתכלתי בו וחזרתי בבת אחת מהסטריליזטור שנחרב בערב יום-כפורים אל הגנראטור המושבת ביום-כיפור, "המכונות המחורבנות האלה" אמרתי במרירות ובעטתי בגנרטור, להפתעת כולנו הוא התחיל לפעול, אבל כמו שקורה תמיד, באותו רגע בדיוק חזר גם החשמל. הלכתי לבדוק את הטלאים באינקובאטור, כולם היו בסדר גמור ורק נראו מבוהלים מעט, ליטפתי אותם ברוך וחזרתי הביתה כשאני מתרסק למיטה ומשתדל בו בזמן לא להעיר את מעין.

לאחר כמה שעות של שינה טרופה בהן חלמתי שאני מחטא את תמיר בסטריליזטור, נשמעה שוב האזעקה המעצבנת, מעין טלטלה אותי בכתפי, "לא רוצה ללכת לצאן, מצדי שיישרף הכל" מלמלתי, "פרצה מלחמה" קראה מעין וחזרה שוב ושוב על המילים "ברדיו הודיעו את הסיסמה שלך!". כשלבשתי מדים ויצאתי לכביש לתפוס טרמפים ליחידה, טנקים סוריים כבשו כבר כמעט את כל הרמה, ממש כמו בסיוטי הבוקר המוקדמים שלי.

כך התחילה מלחמת יום כיפור בשבילי.

זאת לא הייתה הפעם האחרונה בה הגשימו את עצמם סיוטי הבוקר שלי מאז.

"אני בנימין נתניהו מדליק משואה זו..."

גל סער הוא המלצת המועצה למנהל קהילה בכפר הנשיא

הנושא יובא לאסיפה ביום ראשון הקרוב 15/4 ולאחר מכן לקלפי

שלום לתושבי כפר-הנשיא,

שמי גל סער, אני תושב וחבר בקיבוץ איילת-השחר,

לאחר פגישה עם צוות האיתור ופגישה נוספת עם מועצה המנהלים, הם החליטו באדיבותם להמליץ עלי לאסיפה, לכן אני מרשה לעצמי לכתוב מכתב זה, בו אני מציג את מועמדוטי לניהול הקהילה בקיבוצכם.

העיסוק שלי בניהול קהילה התחיל לפני כחמש-עשרה שנים, כשנבחרתי למנהל הקהילה בקיבוץ בו אני חי. כיהנתי באיילת-השחר שתי קדנציות, סה"כ שש וחצי שנים. לאחר מכן כיהנתי כמנהל קהילה גם בקיבוצים – שניר, מעיין ברוך, גשר הזיו, חניתה ויסעור, חלקם במקביל (חצי משרה אתם יודעים...), והיום אני מכהן בחצי משרה בקיבוץ מלכיה.

בתפקידיי אלו עברתי את כל החלופות שהתפקיד מכיל בתוכו – גם מנהל קהילה באגודה חקלאית, גם מנהל אגודה קהילתית, גם מנהל של שתי האגודות יחד וגם של אחת מהן לצד מנהל נוסף.

עסקתי בכל הנושאים הרלוונטיים – כולל – תהליכי הפרטה, שיוך דירות, שיוך נכסים, הקמת אגודה קהילתית, הקמת הרחבות, תהליכי בניית חזון, תהליכי בניית נהלי עבודה והרגלי עבודה, טיפול בתשתיות, ניהול ענפי הקהילה, ניהול תקציבי הקהילה, טיפול בנושאים אישיים, טיפול בגישור ויישוב מחלוקות, טיפול בקשרי הקהילה החוצה (מועצה, בתי-ספר, תנועה, מדינה), טיפול בעניינים משפטיים, תיקון תקנונים ובטוח יש עוד כמה דברים ששכחתי - בקיצור – אני מאוד מחובר לתפקיד ולמה שהוא דורש, ואני מאמין שאני גם עושה אותו בכלל לא רע.

בעבר עבדתי כחמש-עשרה שנים בתחום המלונאות, כולל ניהול של המלון באיילת-השחר במשך חמש שנים. במהלך עבודתי זו גם למדתי מינהל בתי מלון שלוש שנים בטכניון.

בתחום התיירות ניהלתי גם את הבוסתן לקטיף עצמי בעין-זיוון.

לפני כן עסקתי בהדרכה, גם במסגרת הנוער העובד והלומד מספר שנים, וגם בריכוז חברת הילדים של איילת-השחר.

השירות הצבאי שלי היה בחיל הים, עשיתי קורס חובלים, שימשתי כקצין מחלקה בסטי"ל, ושימשתי בתפקידי מטה שונים.

אני מביא איתי לתפקיד מודעות גדולה לשירות, אותה רכשתי בתחום המלונאות ובשנים רבות של עבודה עם אנשים.

אני מביא איתי לתפקיד ניסיון רב בתחום הניהול בכלל והניהול הקהילתי בפרט.

אני מביא איתי לתפקיד הרבה רגישות והבנה לצרכים האנושיים של כל אחד ואחת, יחד עם הידע והאופי שעוזר לי לכוון את הצרכים האישיים לפסים חיוביים ולפתרון בעיות.

אני מאמין בעבודת צוות ומאמין שכל אחד ואחת צריך להתחבר לקהילה בה הוא חי ולהרגיש בה משמעותי ע"י תרומה ועשייה קהילתית - וכמובן שאני מוכן להשקיע בזה את הנדרש.

אני מאמין שמנהל קהילה – טוב ככל שיהיה – לא יוכל להצליח בתפקידו ללא שיתוף הפעולה וההתגייסות של חברי הקהילה, ולכן אנסה להיעזר בכל מה שתוכלו להציע, כל אחד/ת ותחום העניין שלו/ה, כי אין שום דרך בה ניתן לעשות את התפקיד הזה לבד.

זה על קצה המזלג מה שנראה לי חשוב, אשמח לענות לכל שאלה במהלך אסיפת החברים המתוכננת.

תודה על ההקשבה –

גל סער

מסע באמצע החיים / מעין פלמה

לפני שבועיים קראתי פרסום בדברי הכפר על מסע לבני 60+ שנקרא בשם המפתה "מתנת הגיל" וברגע האחרון ממש הצטרפתי למסע.

היינו קבוצה של 30 איש ואישה מתוכם חמישה מכפר הנשיא. כבר בראש פינה כאשר עלינו למשאית שעברה שדרוג והסבה למשאית נוסעים + מזגן, ספסלי ישיבה נוחים. שולחנות בין כל כמה ספסלים. על השולחנות פירות מלוא הסל ואגוזים, שקדים ועוד נשנושים לקינוח. כבר התרגשתי והבנתי שמשהו מיוחד הולך לקרות.

תארו לעצמכם, לקחת פסק זמן מהחיים ומהמירוץ המטורף שלהם ולהיות שני לילות ושלושה ימים במדבר, באזור ניצנה, שאני קצת מתביישת להגיד שלא הייתי באזור הזה אף פעם בחיים. כל זה הכניס אותי לאנרגיה בדואיסטית כזו, שלזמן אין חשיבות ואפשר לכבות את הטלפון הנייד ולהיפגש בניחותא עם מי שיושב לצידי בספסל, באופן מעמיק ולא רדוד, תתארו לעצמכם.

המסע מאוד מתואם לפנסיונרים, גם לכאלה שההליכה מעט קשה להם. היו לנו אוהלים, כשהיה צריך, ישבנו בכיסאות מאוד נוחים. והאוכל זרם בשפע. בבוקר קמים לא מוקדם מדי, בכל זאת פנסיונרים. וזאת למרות שבגילנו אנחנו בין כה וכה נוטים לקום מוקדם. הלכנו לישון לא מאוחר מדי. ובין השכמה לשינה יצאנו להרפתקאות בטבע בהנחייתו של צוות נהדר – עמית, למי שמכיר ממסעות ב'ג ועינת פורת, למי שמכיר מבית ווטיקי הגליל. ועוד צוות טכני. כל אלה הצליחו ברגישות ובנחישות לגבש אותנו ולאפשר לנו להיפתח ולהקשיב גם למישהו אחר בספיד דייט, או קרוסלה, כמו שזה נקרא במקומות אחרים. ובעוד מתודות שיחה מעניינות, אבל בעיקר התחברנו לטבע ושאבנו ממנו כוחות יצירה והעמקנו אל תוך עצמנו.

לצערי קשה מאוד לתאר את חוויות המסע במילים, וכשהמשאית שלנו שקעה ממש בחול והיה צריך חילוץ ולקח המון זמן עד שהוא הגיע, הבנתי את הרמז הזה, שאני רוצה להישאר במסע עוד. היה קשה מאוד לחזור הביתה למרות הנוחיות שהוא מספק והמזרון הרך שהכיל אותי בלילה.

רציתי עוד מהחום והאהבה, מהקבלה האינסופית, וההקשבה שזכיתי לה שם. וגם מהאפשרות לפתוח פצעים כואבים ולגלות שאפשר גם אחרת. למי שבגיל המתאים אני ממליצה בחום לצאת למסע הזה. ולמי שעדיין לא, יש לכם לאן לשאוף...

תמונת מצב / שושנה שרקי

כל מי שאיכפת לו רואה, שמראהו הכללי של מרחב המשק מוזנח. השטחים הציבוריים: מוזנחים ומלאים עשבים וצואת כלבים. שבילי מדרכות פנימיים מלוכלכים בבזבז שזולג מהגינות הפרטיות. על המדרכות המרכזיות עשבים שוטים גבוהים מכל עבר. לצידי פחי האשפה, עשב גבוה, קרטונים מעוכים, אריזות מזון ריקות... מאחורי בתים של דיירים גרוטאות מכל הסוגים. ערימות של עצים להסקה מפוזרות.

זה לא בגלל שאנחנו פתאום עניים.

יש לנו וועד מקומי, ויש לנו מנהלים לסוגיהם, יש לנו אחראי על הנוי ועל התושבים ועל ענפי העזר. למי לפנות? יום אחד ישבו וידברו על זה. זאת תשובה אחת שקיבלתי. מחכים למנהל קהילה שיטפל בעניינים המוניציפליים.. הוא המועמד שלנו, האם הוא יודע שניקיון המשק זה באחריותו? בערים ועיריות וכפרים, מישהו מהמועצה אחראי לממש את זכויות האזרח שמשלם מיסים, עבור טיפוח ויופי של השטחים הציבוריים.

אורחים לרגע שעוברים כאן, שבאים לבקר. שואלים מה קרה לכם? פעם היה כאן כל כך יפה מסביב. בכמה מקומות דיירים הפכו את המקום ל"שכונה" במובן המכוער של המילה.

כן, פעם זה גם היה קיבוץ, ולכל אחד היה איכפת יותר, לא רק מעצמו ומשכורתו. הרבה שנים טומי חבר מבוגר, לקח על עצמו את נושא פינוי האשפה האחרת שליד הפחים. והיה ממין ומפנה. הוא כנראה לא עושה זאת יותר מפאת גילו או/ו. וככה זה נראה.

אנחנו מצהירים ירוק, אוספים סוגי אשפה וזורקים לפחים לפי צבעים. אנחנו לא מרססים ברעל את העשבים לא רוצים להרעיל את האדמה... אבל הרי אפשר גם לכסח, לעשב, לנקות, לעשות את העבודה! פשוט בצורה אחרת..

מקווה שימצא פיתרון בהקדם זה לא עוזר למצב הרוח הכללי כאן. תשאלו את כל אלה שחיים כאן בעזיבה פנימית ואי איכפתיות ממה שקורה כאן. בואו נקווה שלא ירבו שכאלה.

אם מישהו נפגע ממאמרי זה. זו לא היתה הכוונה. אני רק הבאתי בפנינו מראה שמראה את מצב השטח הציבורי בקיבוץ שלנו. רק הצבעתי על מפגעים, שאם מישהו יודע שהם במסגרת אחריותו, שפשוט ייקח אחריות ויעשה משהו. ונרוויח כולנו.

פצימות ב"לב הקיבוץ" / רחלי ומעין

לב הקיבוץ פתח את חדרי ליבו והזמין את החברים למימונה, ובאמת המונים נענו להזמנה והגיעו ילדים, הורים, חברים סבים וסבתות, כולנו לבשנו כפתנים הדבקנו נצנצים מבריקים ומקשקשים, אכלנו מעל 10 ק"ג מופלטות ועוגיות מרוקאיות מתוקות עם קמח, שהרבה אנשים הכינו מכל הלב על מנת להמתיק לנו את הערב. היה מקסים ותודה תודה מכל הלב, לכל מי שהיטה שכם ועזר בארגון הערב המופלא (אני אפילו לא מעיזה לכתוב שמות שמא אשכח מישהו) תודה לכולכם הייתם גדולים.

לטקס קציר העומר שהתקיים בקיבוץ הגושרים הגענו 5 נציגים מכפר הנשיא. היה טקס מרשים ומושקע ביותר. חברים קצרו את החיטה בחרמשים מבריקים והבנות חוללו את ריקוד הקציר, היה מזג אויר משובח והאירוע כולו היה מרהיב עין.

ומי שאוהב לצחוק ולא הגיע לערב החברתי כדי לשמוע "אגדות מקום" מאלק קולינס, לא מבין מה הוא הפסיד. ביקשתי מנועה מעין שאחראית על הערבים האלה שתארגן עוד ערב עם אלק. ולפעם הזאת אני מקווה שלא תחמיצו ותבואו. כי מי שהיה לא הפסיק לצחוק עד לבוקר למחרת. למי שישנן הצעות איך להנגיש את הערבים החברתיים לכלל הציבור, אשמח לשמוע מעל דפי דברי הכפר או באופן אישי, כי הכוונה שלי בפעילות היא יצירת חיבור בין אנשים באמצעות תרבות מקומית, ערבי נושא כמו הרצאות, וערבים המאפשרים מקום ליצירת מפגשים בינאישיים. אז נכון שכשהערב מגיע וצריך לצאת מהבית אין לי כל כך חשק לצאת, ואני אומרת לעצמי שאני עייפה ושאין לי כוח, אבל אני יוצאת בכל זאת וממש מתמלאת באנרגיה, וממש שמחה שבאתי ופגשתי בחברים אחרים שיצאו מהבית והגיעו למועדון.

ערב יום השואה שאורגן על ידי המכינה והנעורים ביחד, היה ערב עשוי היטב ומגוון. השילוב בין הנעורים והנערות של המכינה לנעורים והנערות מהנעורים היה מדהים. וממה שראיתי גם הקהל הרב שהגיע (בסביבות 180 איש) חווה חוויה חזקה. אז באמת תענוג גדול לראות את הנעורים מממשים את הפוטנציאל הגלום בהם. אז קודם תודה גדולה לכל מי שלקח חלק והיה שותף בעשיית הערב. בני ובנות הנעורים והמכינה הייתם גדולים מהחיים. תודה גדולה לתמר מהמכינה שהייתה אחראית על עיצוב הערב ולהדס אשר על הנעורים. וגם לניסן פלמה שעשתה את התפאורה המהממת לערב. באמת כל הכבוד לכולכם.

ביום שלישי 17.4 בשבוע הבא יתקיים טכס יום הזיכרון, ולמחרת ביום רביעי ה-18.4 יתקיימו חגיגות יום העצמאות, שהפעם יתקיימו בסגנון ובמקום קצת שונים. אז שימו לב לפרטים שיגיעו אליכם בלוחות המודעות ו'במקומי'.

עצב מתערבב בשמחה ובזיכרון, תמיד זה קצת קשה לעיכול אבל כאלה החיים.

להתראות מעין ורחלי

ציור: מרקי מרקוסון

"מרקי צייר הרבה עבודות חדשות לאחרונה, וחברים מוזמנים לבוא לראות אותן וגם להביא אורחים".

חברים יקרים,

לקראת חגיגות שנת ה- 70 עלה מיזם לתת שמות לשכונות.

נכון ... יש שכונות עם שמות מיתולוגיים, אבל הכל נתון לשינוי, אז
מה התהליך?

בימים הקרובים תפורסם מפת השכונות על דלת המזכירות. נשמח
שנציגים מכל שכונה יפנו אל מרסלה או יפעת (וועד מקומי). ביחד
נשב, נחשוב ונחזיר אליכם את הבחירה ביחד עם חברי השכונה
שלכם.

צוות הנציגים וחברי הוועד המקומי יעזרו לנו לשיים גם את שמות
הכיכרות והרחובות הראשיים.

אז יאללה, אין זמן, מתחילים בתהליך.

במידה ולא יפנו אלינו נרגיש חופשי לפנות אליכם

חג עצמאות שמח

מרסלה ויפעת

נציגות הוועד המקומי

**אני משתתפים
בצורה של קרן עזריה והמשפחה.**

עם פטירת אביה

שלמה חדד

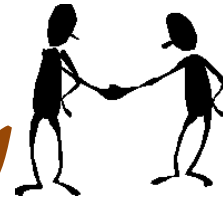
ז"ל

שלא תדעו עוד צער

נעים להכיר / מיכל אשחר

חזרנו מחופשת הפסח, בשמחה להכיר פנים חדשות בקהילה שלנו.
השאלות זהות בכל שבוע,

והשבוע - **ליטל לוי**, תושבת,

גרה בין אפרת אלמן למשפחת אורן הצעירה.

איך הגעתי לקיבוץ

במקור אני מכפר סבא, גרנו (אני וחבר שלי) שנתיים בראש פינה, שנמצאת באמצע בין המכללות בהן אנחנו לומדים (תל חי וכנרת) לקיבוץ הגעתי דרך חברה שלי שגרה בקרוואנים, שהמליצה לנו לבוא לכפר הנשיא. חוץ מזה כבר עבדתי כאן בחינוך עוד כשגרתי בראש פינה וראית שזה אחלה מקום.

הבנו שאנחנו רוצים אווירה קיבוצית ובאנו לגור כאן בספטמבר האחרון.

מה אני עושה בחיים

אני סטודנטית לחינוך מיוחד במכללת תל חי וגננת לגילאי 3-4

כמה מילים על הקיבוץ:

אני מרגישה שאני עדיין לא ממש מכירה את הקיבוץ.
כמו בכל מקום, יש מורכבות. יש דברים שאני יותר מתחברת אליהם, ויש דברים שפחות. אני מאוד מתחברת לילדים ולחיים שהילדים מקבלים בקיבוץ.

משהו שאני רוצה לספר

אני מאוד אוהבת אומניות: ציור, יצירה.
במסגרת ההכשרה המעשית שלי בשנה שעברה, עבדתי עם אישה פגועת ראש בנאות מרדכי. ובתהליך שעשינו יחד, פתחנו את הסדנא שלה לקרמיקה וזה עזר לה לחזור חזרה לחיים.

אני מזמינה את כולם להגיע לסטודיו שלה. היא תשמח לתאם איתי קודם:

0547797104

11.4.18

לכבוד: תושבי קיבוץ כפר הנשיא

ב1.4.18 חברתנו קיבלה אחריות על החלפת תשתיות התקשורת בקיבוץ לרווחת התושבים.

בשלב ראשון נכנסנו למשא ומתן עם חברות התקשורת על מנת לספק לתושבים חבילת תקשורת אטרקטיבית ומוזלת.

הוגדלה מהירות ספק האינטרנט מ100 ל300 MB.

נחתם עם חברת הוט הסכם חדש המקנה 6 חבילות תוכן לחבר דבר אשר שיוזיל למשתמש את עלות שידורי הטלוויזיה.

דבר משמעותי שדרשו הנהלת הקיבוץ שלא היה, הוא הזכות שלכם לבחור את חבילת התקשורת ולשלם רק על הרצוי.

במהלך החודש הקרוב נבצע תכנון מדויק של רשת התקשורת החדשה בקיבוץ ונצא לדרך בפרויקט.

במהלך הפרויקט נבצע טיפול ותחזוקה למערכת הקיימת אשר תופעל עד אשר אחרון הבתים יחובר לתשתית החדשה.

בשלב ראשון של הפרויקט (כ3 חודשים מהיום) נתחיל פריסת תשתיות ראשיות בקיבוץ ונתחיל בהכנות לכניסות לבתים, וכן נתחיל לחבר בתי חברים.

ובתום כשנה מהיום תוחלף כל תשתית התקשורת בקיבוץ עד אחרון המחוברים.

נשמח לעמוד לרשותכם בכל עת

צוות QAMTECH

דש אלירן אלקטרוניקה בע"מ

רחוב העמקים 15 טבריה Mail: info@qamtech.co.il

טל: 04-6791911 פקס: 04-6723257

אדם ביקש מאלוהים:
 תן לי הכל כדי ליהנות מהחיים.
 אלוהים ענה לו:
 נתתי לך את החיים כדי ליהנות מהכל... ..

המדינה שלנו בת 70 שנה

יום עצמאות
 שמח !

שבח ושלום